

AUTE DE 20 DE JUNY DE 2002

I.- RESULTANT: Que la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar sentència de data 9 de maig proppassat, en el Rotlle 25/01 corresponent a la causa núm. 117-3/94, amb la següent part dispositiva:

1.- No s'accepta la declaració de nul·litat de la sentència ni del judici oral, pretesa al recurs del processat François R.V..

2.- Es desestimen tots els recursos de l'acusació particular de Francis T. i d'INFORMÀTICA 2000 així com els dels processats François R.V., Gerard M.G. i Josep F.M., referits als fets, a la seva tipificació, a la participació en ells dels processats i a les penes imposades en la sentència, que es confirma íntegrament excepte en el pronunciament relatiu a la responsabilitat civil, segons es disposa a continuació.

3.- S'estima el recurs de la defensa dels processats Gerard M.G. i Josep F.M. (amb efecte extensiu al processat François R.V.) en l'extrem relatiu a la responsabilitat civil, al qual únic extrem es revoca la sentència per excloure aquest pronunciament de la condemna.

II.- RESULTANT: Que en data 24 de maig de 2002 la representació processal de Francis T. i de la societat INFORMÀTICA 2000 va interposar incident de nul·litat d'actuacions, demanant la nul·litat parcial de la sentència pel que fa a la decisió de no pronunciar-se sobre la realitat i la quantia dels danys i perjudicis derivats dels fets delictius per manca d'exercici de l'acció civil pels administradors mancomunadament legitimats per aquest exercici.

Denuncia la vulneració del Dret a la jurisdicció de l'article 10 de la Constitució i observa que no ha pogut denunciar abans aquesta vulneració de la qual no n'ha tingut coneixement fins després de la notificació de la sentència.

Desenvolupa en sosteniment de la seva petició d'anul·lació la següent argumentació:

-Sobre la manca de legitimació de l'acusació:

Per aute de data 29 de març de 1993 el Batlle encarregat de la cessació de pagaments de la societat Informàtica 2000 va acordar nomenar conjuntament els Srs. Josep C.M., advocat i Josep Mª T.A., economista,

administradors judicials de la cessació de pagaments, nomenament confirmat a la declaració de fallida estesa a les persones dels esposos T.-A.. Ara bé per raó de la seva elecció a les funcions de Magistrat de la Cort Europea dels Drets de l'Home al febrer del 1996, el Sr. Josep C.M., no podia exercir cap altra funció i concretament actuar en el marc de la fallida d'Informàtica 2000 i dels Srs. T.-A.. Des d'aquell moment la fallida ha tingut un únic administrador en la persona del Sr. Josep Mª T. a defecte de nomenament pel Batlle d'un nou administrador, i el Sr. Josep Mª T. pot representar la societat Informàtica 2000 i actuar en el seu nom.

-en relació al quantum indemnitzador:

La sentència indica que la quantia de la indemnització en concepte de responsabilitat civil no es pot determinar per motiu que la defensa ha proposat dues xifres per avaluar l'empresa, l'una de 864.000.000.- pta. corresponent a l'avaluació sobre la base dels programes produïts per Informàtica 2000, l'altra provenint del càlcul fet per l'Administrador judicial el qual es basa sobre la capacitat de l'empresa de generar beneficis. Ara bé els dos criteris enunciats són correctes i a la jurisdicció sols li calia apreciar per retenir l'un o l'altre aquell que estimés més pròxim a la realitat.

-sobre el perjudici material:

A més de la reparació del perjudici empresarial es reclamava la indemnització pel perjudici material sofert pels esposos T.-A. i la seva família per un import de 113.359.323.- pta. Ara bé la sentència deixa d'examinar i de concloure sobre el perjudici material, no havent respost a un dels motius de recurs. Aquesta manca de resposta i que constitueix una manca de fonamentació jurídica constitueix una vulneració del dret a un procés degut reconegut per l'article 10 de la Constitució.

Finalment entén i desitja que sigui innecessari recórrer davant el Tribunal Constitucional, en la mesura en que la decisió impugnada en resulta més de discordances fàctiques que d'apreciacions jurídiques oposades a les de l'acusació particular.

III.- RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa a la nul·litat interessada en no haver-se produït la vulneració del dret constitucional establert en l'article 10 de la Constitució.

Considera que la sentència no comporta cap lesió del dret de la jurisdicció, per quant el Tribunal fonamenta la seva decisió en l'aplicació raonada i no arbitrària d'una norma legal; l'article 25 del Decret regulador del procediment per la cessació de pagaments i fallides.

Per contra exposa que, segons les regles establertes pel Codi de Procediment Penal, l'exercici de les accions civils i penals per part dels perjudicats només

és possible fins al moment immediatament anterior a la qualificació del Ministeri fiscal. Per tant no podia produir efectes validants de la manca de legitimació del Sr. Francis T. una qualificació extemporània per part dels administradors de la fallida.

Observa finalment que la sentència impugnada no esgota la via jurisdiccional ordinària en relació amb la responsabilitat civil, remetent a la via civil per a la seva resolució.

IV.- RESULTANT: que també s'oposa a l'incident de nul·litat el Lletrat Sr. Jesús JIMÉNEZ NAUDÍ, advocat defensor de Gerard M.G. i Josep F.M.

Fa valer que:

-Tant el Sr. Francis T. com la societat Informàtica 2000 no estan legitimats per exercitar l'acció civil en el marc del sumari, en ser fallits.

-l'òrgan d'administració de la fallida, únic a exercitar l'acció civil no s'havia constituït com a actor civil dins els terminis i les formalitats legals.

-les ratificacions extemporànies vulneren el principi del contradictori i són contraries al dictat normatiu de la legalitat procedimental vigent.

-la temptativa de ratificar la constitució en actor civil d'uns fallits no ha estat realitzada per l'òrgan d'administració de la fallida, el qual és un òrgan col·legiat i no unipersonal que comporta una actuació conjunta i mancomunada i no solidaria.

-no hi ha hagut exercici de l'acció civil per part del Ministeri Fiscal.

-no s'ha demostrat en quina mesura els fets delictius han estat determinants per la fallida i dels perjudicis reclamats.

-la pretensió de l'actor incidental de que el Tribunal reculli els seus arguments quant al fons no pot ser acollida ja que la cosa és jutjada i l'incident de nul·litat no és cap judici de revisió.

-no pot ser vulnerat el dret a la jurisdicció quan el Tribunal dóna la via civil per la qüestió de la responsabilitat civil.

-l'examen del quantum indemnitzador i del perjudici material al qual ha procedit el Tribunal era totalment superflu, perquè sols li calia constatar el defecte de la qualitat dels Srs. T. i la impossibilitat per part del Sr. Josep Mª T. de constituir-se en part per extemporaneïtat.

V.- RESULTANT: que també s'oposa a l'incident de nul·litat el Lletrat Josep Antón SILVESTRE CÀNOVAS, actuant en nom de François R.V. Desenvolupa una argumentació a

l'efecte de demostrar l'absència de vulneració del dret a la jurisdicció.

I.- CONSIDERANT: Que el procediment d'incident de nul·litat d'actuacions previst a l'article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials té per objecte reparar, en la hipòtesi de sentències o de resolucions fermes, la vulneració del dret a la jurisdicció que hagi afectat el procediment.

Que l'article 18 bis citat no té per efecte organitzar un tercer grau de jurisdicció. La vulneració del dret a la jurisdicció no s'hauria de confondre amb la denegació, per la sentència impugnada, de les pretensions de la part que introdueix l'incident.

II.- CONSIDERANT: Que concretament en la sentència de data 9 de maig de 2002, estant exposats de manera precisa i completa els motius de dret i de fet que han conduït la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia a decidir que ni el Sr. Francis T. ni el Sr. Josep Mª T., administrador judicial, no tenien legitimació per a exercir l'acció civil en reparació dels perjudicis resultant dels delictes perseguits. Que no es pot pretendre que aquesta decisió privi als perjudicats de tota possibilitat d'obtenir, per la via judicial, una indemnització en la mesura en que, d'una part queda oberta la via de l'acció davant la jurisdicció civil, d'altra part únicament pertany al Batlle competent (i en cap cas al Tribunal) procedir al reemplaçament d'un administrador judicial en cas d'impossibilitat d'aquest, havent-se de precisar que aquest nomenament pot intervenir ex officio o a instància de part, i fins i tot a demanda del propi fallit o de l'administrador, que tenien a fi de comptes tot el temps, des de l'any 1996, per formular aquesta demanda.

III.- CONSIDERANT: que del dret a la jurisdicció participa el dret a obtenir una decisió completa, que en aplicació d'aquest principi el Tribunal Constitucional en una sentència de data 9 de maig de 2002 ha estimat que "pel fet de no respondre de manera expressa a una de les pretensions de l'apel·lació plantejada pel recurrent, el Tribunal Superior de Justícia no ha respectat l'article 10 de la Constitució..."

Concretament per respondre de manera completa i suficient a les pretensions de la part civil el Tribunal podia limitar-se a jutjar que aquesta no tenia legitimació per a exercir l'acció civil, sense haver d'examinar si la demanda formulada estava justificada en el seu principi o en el seu muntant.

Que així la decisió impugnada, no solament és completa sinó que encara comporta Considerants que es poden qualificar de superflus. Convé de tota manera observar que els dits Considerants (IX, X, XI) de la sentència desenvolupen de manera precisa, de dret i de fet, els motius pels quals els elements del sumari són insuficients per permetre avaluar el quantum indemnitzador, i que per contra la conclusió deduïda pel Tribunal del raonament així exposat, que no fa part de la part dispositiva de la sentència no està sotmesa al principi de l'autoritat de la cosa jutjada. I doncs no pot perjudicar als demandants de l'incident.

IV. - CONSIDERANT: en l'estat d'aquestes observacions i en absència de vulneració del dret fonamental a la jurisdicció i concretament del dret a un procés degut, l'incident de nul·litat ha de ser desestimat.

Vist la legislació vigent,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

A C O R D A

1.- No donar lloc a la petició d'incident de nul·litat interposada per la defensa de Francis T. i de la societat Informàtica 2000.

2.- Notificar la present a les parts interessades i comunicar-ho al Tribunal de Corts als efectes oportuns.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en dono fe.